

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 40. Concilium Toletanum XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

rante, & sedente S. Agathone Pontifice, Sæculum VII
Indictione octava, quæ incidit in annum A. C. 688.
680., sœva pestis trium mensium spa-
tio grassata est. Cuidam revelatum,
tantam calamitatem non alia ratione
averti posse, quam si S. Sebastiani hono-
ribus Altare erigeretur. Illico Reliquæ
S. Martyris Roma allatæ, extructum Al-
tare, & lues extincta est. Hic primum
lego S. Sebastianum contra pestem fuisse
invocatum. Pertharito successit Cuni-
bertus, qui jam annis decem cum Patre
regnabat.

§. XL.

Concilium Toletanum XV.

In Hispania anno 688. Æra 726. undeci-
mo Maji Concilium Toletanum XV. to. 6. *Cons.*
primo anno Regis Egicæ, Generi, & Suc-^{p. 1294.}
cessoris Ervigii celebratum. Adfuere *Iisd. Pac.*
^{p. 9.} Episcopi sexaginta & unus, quorum prio-
res quinque leguntur Metropolitæ Tole-
tanus, Narbonensis, Hispalensis, Bracca-
rensis, & Emeritanus. Novem præter-
ea Abbates, Archidiaconus, & Primice-
rius Toletanus. Quinque etiam Pres-
byteri, Legati absentium Episcoporum,
& Comites septendecim. His in Eccle-
sia Regiæ SS. Petro & Paulo dedicata con-
gregatis, Rex Egica postquam se de mo-
re humi prostravisset, legi jussit Libel-
lum, in quo expetebat Patrum consilium;
Hist. Eccl. Tom. IX. *I i* *quip-*

Sæculum VII quippe duobus se juramentis, quæ sibi
 A. C. 688. psis adversantia videbantur, Regi Ervi-
 gio obstrinxerat, quod Rex Episcopis ex-
 posuit in hunc modum: *Quando Ervi-
 gius filiam suam selectissimam conjugu-
 mibi junxit, compulit me juramento sui
 promittere, ne suorum liberorum juven-
 tum unquam destituerem, sed eos con-
 tra quoscunque paterne tuerer. At mor-
 ti proximus coegerit me promittere, quod
 non ante pro Rege me gesturus esset;
 quam jurasse, quod populis omnibus mi-
 bi subjectis Justitiam velim decernere.
 Nam vero hic metus me angit; vereor ut
 liberos ejus defendere queam, nisi, quod
 justum & æquum est, multis denegem,
 scilicet illic, quos injuste Bonis suis spo-
 liavit, nobilibus, quos in servitutem u-
 degit, equuleo torsit, aut Sententia inique
 pronunciata opprescit.*

Ante omnia in isto Concilio de more
 Confessio Fidei recitata. Tum Sermo
 fusissimus lectus, in quo Patres ad objecta
 a Papa Benedicto respondent, de duabus
 Propositionibus in Concilio superiore
 affirmatis; nempe, *Voluntatem genuisse
 Voluntatem, & in JESU Christo tres
 dari substantias.* Veritatem istarum
 Propositionum tam ratione, quam aucto-
 ritate Patrum probare conantur. De
 priore propositione edicunt, se locutos
 fuisse de Voluntate accepta Essentialiter,
 non

Sup.n.38.

non Relative, atque in hoc sensu etiam Sæculum VII
dici, Verbum esse Sapientiam de Sapien- A.C. 688.
tia. De propositione secunda suam men-
tem explicant; JEsum Christum consti-
tui ex Divinitate, Anima, & Corpore,
quæ sunt tres Substantiæ, (*) quamvis
etiam solum duæ affirmari possint, si A-
nima & Corpus tanquam unica Humani-
tatis Substantia accipientur. Respon-
sum suum claudunt his Verbis de Roma-
nis loquentes: *Jam vero si post hæc, &* p. 1303.
ab ipsis Dogmatibus Patrum in quocun-
que dissentiant, non jam cum illis est am-
plius contendendum, sed speramus, Ama-
toribus Veritatis nostram Responsionem
fore sublimem, quamvis ab ignorantibus
emulis censeatur indocilis. Deinde Con-
cilii Patres ad duo Regis Egicæ juramen-
ta transeunt, & declarant, non esse sibi
ipsis adversantia, cum non esset creden-
dum, quod promittere voluerit, se uxo-
ris fratres contra ius fasque defensurum.

Ii 2

Si

(*) Hispanorum Patrum verba sunt in Actis Conciliorum Tomo III. Parisiis Anno 1714. edi-
tis, *Ad secundum quoque retractandum capitu-*
lum transeuntes, quo idem Papa incaute nos di-
xisse putavit, tres Substantias in Christo Dei
Filio profiteri: Sicut nos non pudebit, quæ sunt
vera, defendere, ita forsan quosdam pudebit,
quæ vera sunt, ignorare. Quis enim nesciat
unumquemque hominem duabus constare sub-
stantiis animæ scilicet & corporis?

Sæculum VII Si vero alterutrum jusjurandum esset
 A. C. 688. violandum, illud sane, quo populo se ob-
 strinxisset, nullatenus violari posse, quan-
 doquidem Reipublicæ Bonum singuli
 privatorum utilitatibus esset præferen-
 dum. Rex Egica suo Edicto Concilii De-
 creta confirmavit.
 p. 1308.

§. XLI.

S. Julianus Toletanus.

Decreta Concilii S. Julianus Toletanus,
Ifid. Pac. p. 9. qui eidem præfuit, concinnavit. Is
10. Fel. Tolet. genere Judæus, sed Toleti ex parentibus
ap. Boll. 8. Christianis natus, amicitiam Gudilæ Dia-
Mart. to. 6. coni amplexus fuerat. Ambo quidem
p. 785. in eremo vitam degere statuerant, sed
 cum multa huic proposito obstarent, ad
 procurandam Salutem proximi operam
 junxerunt. Julianus Diaconus ordina-
 tus, deinde Presbyter, & tandem octa-
 vo anno Regis Wambæ, nempe anno
 680. defuncto Quiricio, Episcopus Tole-
 tanus, omnes boni Pastoris partes imple-
 vit, in primis Disciplinae conservandæ
 studiosus. Multos edidit Libros, quo-
 rum Catalogum Felix ejus Successor no-
 bis transmisit. Libri vero ipsi tantum
 tres supersunt.

Bibl. PP. to. Opus primum præfert Titulum de
8. p. 470. Prognosticis, id est, de Consideratione re-
 rum futurarum, quod ad Idalium Epis-
 copum Barcinonensem amicum suum di-
 rexit.